

M. G. Minor.

I.

Połorne Sdychowanje sa Mjier.

Mádm a smjelny Božo! ta wobstajna Ensch nosz naschego śrubneho wotzneho Kraja, nevschestanje hischeže, nas nusowacż, so psched twojim nadnym Thronom pokorecż. Czim dljeje ta Musa traje, czim horzischo czi ri wona nas, so dalsje poniznje a wiernje ktebi modlicż, a newustacż, twoju schehomoznu Ruku wo twoju nadnu Pomoz proſicż. Ach Wotze! hischeže dotal neje so twojej mudrej Radzi spodobalo, naschu Modlitwu, kajž nascha Wutroba žada, wuskluscheceż. Hischeže nedasch ty te in u Słonzu teho Mjera nadnami skadzecż, kajž so hacž dotal nadzeli ſimy. My ſhonimy czim dljeje czim horje, kaf motru wjez ty nam wopofasal sy, so sy ton luby Mjer wot nas fal. Czim kudym budze jich

Gustav